iva 722,2 (sómäs). — -vire 1) devám aratím 5) gíras 930,1. — abhí 639,1. — 3) síndha-2) vatsám ná dhevas 918,5. — 4) 922, návas 725,7. — sám 6. 7. — (túbhjam) 7) 1) manyávas tué, caapásas 294,3. krani sûrie 327,6.

Aorist ádhanvis:

-sus [3. p.] abhí 736,2 (gâvas âpas ná). prá 736,1.

Part. Perf. dadhanvás:

-van 1) ançúm mádhunas 939,2 (vísnus). — 4) (sómas) 779,2; 819,1.

dhanva-cará, a., in dürrem Lande [2. dhánvan] schreitend.

-ás vánsagas 390,1.

(dhanva-cyút), dhanua-cyút, a., den Boden [2. dhánvan] erschütternd [cyút von cyu].

-útas [N. p.] 168,5 (marútas).

1. dhánvan, n., Bogen, als Waffe (von dhan 1. oder dhanv 1. vgl. dhanus], vgl. ugradhanvan u. s. w.

-a [s.] 361,7 (áksitam). | -āni 640,4. 12; 500,7. -anā 215,8; 516,2; 941, -a [pl.] 224,10 (sâyakāni). 6.

-anas [G.] sthirâ 942,6. -asu 407,4; 959,1—6. -an [L.] 516,3; 781,1.

2. dhánvan, dhánuan, n., das hervorragende Land [vgl. dhánu], daher: 1) Land, Festland, trocknes Land, namentlich 2) im Gegensatze gegen die Gewässer; 3) dürres Land, trocknes, wasserloses Erdreich; 4) unwirthbares, unwegsames, wüstes Land im Gegensatze gegen Acker- und Weide-land (ájra), oder gegen gebahnte Wege (pathía); 5) - samudrásya, Strand des Meeres.

2. - 3) 329, 7. - 4) 35, 8.tram); 919,6 (- iva durità).

-uā [A. s., Pada: -a] 1) 453,5.

-vana 3) 407,6 (- yanti -vasu 4) 889,15 pavrstáyas).

-van [L.] 3) 38,7; 95, 10; 791,3; 830,1. — 5) 116,4.

-va [s.] 1) 915,6; 1013, -ua [pl.] 1) tri-yójanā

279,1; 912,20 (krntá- -vāni 2) 313,2 (apás). - 4) 315,7 (ájrān); 503,2 (apás, ájrān); 437,10 (ákar - átietavê).

thíasu, apsú).

dhánvarnas, a., das Gestade [dhánu] überfluthend [arnas Fluth] (P. dhanva-arnas). -asas [N. p. f.] nadías 399,2.

dhanvā-sah, a., des Bogens [1. dhanvan] mächtig [sáh von sah], Bogenträger; [oder durch den Bogen siegreich].

-áhā [I.] (Pada: dhanva-sáhā) 127,3.

dham, dhmā, wol aus dhū hervorgegangen (vgl. altsl. du-nu, dum-u blase, lit. dves-iu) 1) blasen ein Blasinstrument [vānám, vânīs, nādim], einen Dudelsack [bākurám dŕtim]; 2) blasen, vor sich herblasen (den Wirbel-

wind); 3) durch Blasen anfachen (das Feuer); 4) drtis dhmātás der Blasebalg; 5) durch Anblasen des Feuers bearbeiten, schmelzen (Erz áyas); 6) gähren (Blasen werfen), vom Soma.

Mit anu besprühen, bespritzen [A.].

ápa wegblasen [A.].

abhí jemand [A.] an- párā fortblasen [A.]. blasen.

úpa anblasen das Feuer streuen [A.]. [A.].

nis jemand [A.] fort-

blasen aus [Ab.], ihn durch Blasen heraustreiben.

blasen, auf ihn los vi auseinanderblasen, durch Blasen zer-

sam zusammenschweis-

sen A.

Stamm dháma:

-ati úpa īm (agním) | -anti 1) bākurám dŕtim 363,5 (tritás dhmátā) iva). — sám dyâvābhûmī 907,3.

-athas **nís** támānsi adbhyás 385,9.

713,8. — ánu jé drapsās iva ródasī ···· ánu vrstíbhis 627,16.

dhama:

-anti ápa tvácam ási-| 2 (SV. schlecht párā knim 785,5. nuda). -a párā sapátnim 971,

adhama:

-as ápa māyinas 51,5₁-at ápa abhiçastīs 698, 33,9. — nís avratán ródasīos 33,5; áhim antáriksāt 623,20; dásyum 33,9 (brahmábhis).

(ohne Augm.zulesen); 2. — nís dásyūn diabhí ámanyamānān vás â 881,8. — ví támānsi 346,4. — sám eta 898,2 (karmaras iva).

Stamm des Pass. dhamya: -ate 1) nādîs 961,7.

Part. dhámat:

-antam 6) tám (dra- | -antas 1) vānám 85,10 psám) 705,13. -atas [G.] 6) drapsásya 225,1 (marútas); 5) 785,1. -antā [du.] abhí dásyum 17 (devâs).

bákurena 117,21.

(marútas); 2) bhŕmim áyas ná jánimā 298, -antis 1) vânīs 264,10.

Part. II. dhamitá:

-ám 3) agnim 215,7.

Part. II. dhmātá:

-ás 4) drtis 605,2.

dhamáni, f., das Pfeifen, Blasen [von dham]. -im índresitām - paprathan ní 202,8.

dhárīman, n. [von dhr], feststehende Art und Weise, hergebrachter Brauch, Loc. nach altem Brauch. ARG. -ani 128,1; 798,4.

dharuna, a., m., n. [von dhr], 1) a., tragend stützend; 2) m., Träger, Stützer; 3) n., Grundlage, Stütze; 4) n. pl., Grundlage, Fundament, fester Grund; 5) n., Erdboden, als fester Grund; 6) n., Behältniss.